

תת"ע 389/06/17 - מדינת ישראל נגד יוסף פאדי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 389-06-17 מדינת ישראל נ' יוסף

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף פאדי

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שביום 20.5.17 נהג ברכב מ.ר. 9886751 ברחוב אבו ריאלה בשכונת עיסוויה בירושלים כשמעולם לא היה מורשה לנהוג ברכב. בכך עבר הנאשם עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

ב"כ המאשימה ציין כי מדובר בעבירה מהחמורות שבפקודת התעבורה, שכן נהג בשעה שאינו הוכשר לכך ובכך יצר סיכון לציבור. בנסיבות אלו ומשום רישומו הפלילי ביקש להטיל על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחת מ- 6 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם יליד 1981 אב ל- 3 ילדים, שלאורך ניהול ההליך ניסה להסדיר את נושא הרישיון ובנסיבות אלו עתר להטלת מאסר על תנאי, פסילה בפועל וקנס.

הנאשם הביע צער על המעשה, ציין כי הוא עובד כצבע ולו 3 בנות קטנות כאשר אשתו אמורה ללדת במהלך חודש זה.

ביום 13.2.18 שלח הנאשם הודעה לבית המשפט לפיה כעת הוא מחזיק ברישיון נהיגה תקף וביקש להביא נתון זה במסגרת שיקולי העונש. (להודעה צורף העתק מרישיון הנהיגה).

דין:

אין חולק בדבר חומרת העבירה והסיכון הנשקף ממנה לציבור. אוסיף, כי עיון ברישומו הפלילי של הנאשם מלמד כי

לחובתו מספר הרשעות קודמות הכוללות בין היתר עבירות ממין זה. בשנת 2012 נדון הנאשם למאסר בפועל למשך 7 חודשים בדין עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ונהיגת רכב ללא רישיון. בשנת 2009 נדון הנאשם לתקופת מאסר בפועל למשך 6 חודשים בגין ביצוע אותן עבירות וכן עבירה נוספת של הכשלת שוטר. כאמור, מאז העבירה האחרונה חלפו כ- 6 שנים, יחד עם זאת ביצועה פעם נוספת באירוע שלפניו מלמד כי במאסרים שהוטלו לא היה די כדי לרסן את התנהגותו של הנאשם ולמנוע ממנו לשוב ולבצע את העבירה פעם נוספת. במובן זה איני סבור כי ניתן להסתפק במקרה שלפניו במאסר צופה פני עתיד כפי שביקשה ההגנה. מאידך, גם עתירתה של המאשימה לתקופת מאסר שלא תפחת מ- 6 חודשים אינה מידתית בנסיבות המקרה. בנקודה זו ראוי לציין כי עונשי המאסר שהוטלו על הנאשם משקפות בעיקר את עבירות השב"ח אותן ביצע הנאשם במהלך השנים 2009-2011. יתר על כן, הנאשם הינו אב ל-3 בנות קטנות ואשתו עומדת ללדת בזמן הקרוב. אוסיף כי בינתיים, וכפי שצוין, הוציא הנאשם רישיון נהיגה פלסטינאי וגם בכך יש כדי להקל עמו.

באיזון הכולל סבור הייתי כי נכון במקרה זה להטיל על הנאשם תקופת מאסר קצרה שתשקף את החומרה שבמעשה וזאת לצד רכיבי ענישה נוספים כפי שיפורט להלן.

על יסוד דברים אלה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים.
הפסילה תימנה מהיום. אין צורך בהפקדה.
תשומת לב הנאשם כי העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר בפועל.
2. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת ארבעה חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
3. אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסכום של ₪ 1,500 ב- 5 תשלומים חודשיים החל מיום 8.5.18.
4. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 21 ימים.
5. אני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירות שעניין 10 (א) לפקודת התעבורה או עבירה שעניינה נהיגה בזמן פסילה בהתאם לסעיף 67 לפקודת התעבורה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א אדר תשע"ח, 08 מרץ
2018, במעמד הנוכחים.
ארנון איתן, שופט